

Transskriptionen är alltså: *Drængiar rēþfu stēn þænsi æft Grēp gilda sinn — Lōfi rēst rūnar — Judda sunu.*

Översättning: Käcke män reste denna sten efter Grep, sin gillesbroder, Juddes son. Love ristade runorna.

Ordet *drængr* är i fornspråket dels, såsom här, ett hedersnamn, som uttrycker kraft, mod m. fl. goda egenskaper hos den benämnde, dels betyder det ung, lös och ledig mansperson.

65. Bjälbo kyrkogård, Göstrings hd.

Pl. XXI. Fig. 3 (B. 888).

Litteratur: B. 888; L. 1559; W. 155; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 730.

Runstenen är nu försvunnen. B. 888 och L. 1559 upplysa blott, att runstenen befinns sig på kyrkogården, Broocman åter säger: »är här ock en nött Runsten under dörren» samt anför läsningen i B. 888. Broocmans uttryck synes visa, att stenen då ännu fanns och anbragts som tröskelsten.

Liljegren hänför runstenen till »runstoder» men har väl blott haft B. 888 att döma efter, som visar, att stenens topp är rundad och sidorna jämna men foten avslagen. Troligen har runstenen varit en kalksten. Enligt B. 888 är längden av det avtecknade stycket 2 m, bredden 90 cm, runornas höjd 16—20 cm. Mittytan är fylld av ornament, runorna stå runt kanten med foten inåt.

Inskriftens början och slut äro förlorade, liksom ock åtskilliga runor i den bevarade delen, men L. 1559 har riktigt supplerat de flesta både felande och skadade runorna.

Vid inskriftens återgivande sättas skadade runor inom [], gissade, varav spår finnas, återgivas med kursiv och supplerade med antikva.

— [I] · et · ha⁵kua⁹ ku¹⁵ml : if¹⁵tir — ni²⁰lti²⁵ kunu³⁰ sin · a k —

Det är sannolikare, att det stått *iftir* än *ifir*, enär avståndet mellan de två sista runresterna är större än annars mellan två runor. Därefter har ack. sing. av ett kvinnonamn på *-hild(r)* följt, troligen *Ragnhildr* eller *Gunnhildr*, vars sista del är nästan fullständigt i behåll. Efter r. 19 I finnes upptill ett kännestreck till I, varför r. 19 troligen är felläst för i, 18 för h, 17 för n. Efter *kunu sina* stod förmodligen: »Gud hjälpe hennes själ!», så att r. 31 är återstod av första runan i »Gud».

Översättning är alltså: — lät hugga minnesvården efter (Rag)nhild sin hustru. G(u)d hjälpe hennes själ!